

Arnoldina Six-de Vos

Arnoldina Johanna de Vos is geboren op 10 juli 1895 Amsterdam. Ze was de dochter van Pieter Vos en Arnolda Johanna Duker. Op 4 maart 1920 trouwde ze in Amsterdam met jhr. Willem Six (Hilversum, 31 augustus 1893). Hij was adspirant adjunct ingenieur bij de Spoorwegen. Ze krijgen vijf kinderen en verhuizen in 1927 naar Eindhoven. Ze gingen wonen aan de Parklaan 38.

Dochter Ida was in Amsterdam lid van de padvindsters en omdat er in Eindhoven geen afdeling van het meisjesgilde actief was, nam ze samen met een paar andere meisjes het initiatief om een padvindstersgroep te starten. Veertien meisjes kwamen daarop in februari 1927 bij elkaar voor 'een eerste opkomst' met de districtscommissaresse uit Breda. Mej. Van Maren, lerares aan het gemeente lyceum, werd benoemd tot eerste leidster en er kwamen twee rondes. Het bestuur bestond uit mw. Bonebakker, mw. Korff en mw. Halbertsma. Op 21 mei 1927

werden de padvindsters geïnstalleerd. Een jaar na de installatie werd ook een kabouterkring opgericht. Aan het begin van de oorlog kwam er nog een Pioniersvendel bij en de groep bestond toen uit ongeveer 80 leden.

Arnoldina werd op 12 mei 1935 met vier andere dames geïnstalleerd als bestuur van de afdeling Eindhoven door districtscommissaresse mevrouw Seyn.

Op 2 april 1941 werd Scouting verboden en het clubhuis van de padvindsters werd verzegeld. Er werden nog een paar, ondergrondse, bijeenkomsten gehouden maar daarna stopten de opkomsten.

Tijdens de oorlog gaf Arnoldina met haar man onderdak aan twee joodse onderduikers. Dit waren Marianne (6 jaar) en Frans (5 jaar), de kinderen van Max Elion en Mary Rose Elion-Niewkerk. Hun twee andere kinderen werden bij anderen ondergebracht en Max en Mary vluchtten naar Zwitserland. Willem en Arnoldina zorgden voor Marianne en Frans alsof het hun eigen kinderen waren. De oppas van de Elions hielp de familie Six bij de zorg voor Marianne en Frans. Het was een gevaarlijke situatie want de Duitse Ortskommandatur (districtscommandant) woonde in een groot gebouw tegenover hun huis. Hun zoon Jan werd gezocht door de Duitsers en er woonden collaborateurs in de buurt. Soms, als er gevaar dreigde, nam de oppas Marianne en Frans mee naar een boerderij, waar ze zich in de bosjes verstopten tot het gevaar geweken was. Willem en Arnolda wisten dat de kinderen

nergens heen konden, en hun liefde en medeleven motiveerden hen, ondanks het gevaar voor hen en hun familie. Toen in maart 1943 duidelijk werd dat de situatie voor de familie Six te gevaarlijk was geworden, vonden zij in Goor een nieuwe schuilplaats voor Marianne en Frans. Zoon Jan werd uiteindelijk als dwangarbeider tewerkgesteld in Duitsland in het kader van de Arbeitseinsatz.

Tesamen met Mevrouw Six uit Eindhoven en Go Dupper uit Bergen op Zoom, heeft Guido ten Doesschate het tijdelijk hoofdbestuur gevormd van September tot Mei in bevrijd Zuid-Nederland. Wij wenschen haar een goed pad in Indië, waar zij als oogarts velen „zal helpen waar zij kan“.

Na de bevrijding van Eindhoven door de Amerikanen in september 1944 kwamen de padvindsters weer bij elkaar en werden ingezet voor de hulpverlening. Ze waren drie

maand lang actief op de hulpverleningspost in het huis van Arnoldina Six -de Vos. Door de grote woningnood werd het clubhuis gebruikt als noodwoning. Ondertussen waren er 360 padvindster en ze waren op zoek naar huisvesting. Samen met Go Dupper uit Bergen op Zoom en Guido ten Doesschate vormde Arnoldina Six van september 1944 tot mei 1945 het tijdelijke hoofdbestuur van de NPG in bevrijd Zuid Nederland. In december 1944 begon de Eindhovense padvinderij weer met opkomsten nadat ze de eerste maanden na de bevrijding voor het Rode Kruis hadden gewerkt. Hierna werd ze districtscommissaresse van het district Eindhoven van het NPG. Ze stopte in juni 1948.

In December 1944 begon de Eindhovensche Padvinderij weer met de opkomsten, terwijl we de vorige maanden voor het Roode Kruis hadden gewerkt. Op de eerste opkomst moesten we namen voor onze rondes bedenken. Eén stelde er voor, om sterrenbeelden te nemen. Dit vond iedereen leuk, en we hadden drie rondes: Pleiaden, Orion en Cassiopeia. Spoedig kwamen er meer padvindsters bij, en twee nieuwe rondes werden gevormd: Boötes en Cepheus. We hebben nu nog steeds vijf rondes. De Pleiaden maakten ons groepslied op de wijs van: „Voor Nederland een lied“. Hier is het:

Willem Six overleed op 13 juni 1971 Utrecht. Arnoldina is overleden op 20 februari 1992 in Hilversum en werd begraven op de Noorderbegraafplaats in Hilversum.

Meer informatie

[Arnoldina Johanna de VOS \(1895-????\) » Kwartieren Van Heemskerck Düker » Genealogie Online](#)

[Willem Six \(1893-1971\) » Stamboom Van der Hoek » Genealogie Online](#)

[Registratie Catharina Six & Willemine Six & Hieronija Maria Antonia Six & Willem Six & Arnoldina Johanna Six & Arnoldina Johanna de Vos & Jan Anton Cornelis Six in 1921 te Eindhoven » Open Archieven](#)

[De padvindster, jrg 2, 1927-1928, no. 5, 01-06-1927 » 01 jun 1927 - Pag. 14 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 9, 1934-1935, no. 6, 15-07-1934 » 15 jul 1934 - Pag. 13 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 17, 1945-1946, no. 1, 1945 » 1945-11 - Pag. 20 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 17, 1946, no. 10, 1946 » 1946-08 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 17, 1946, no. 10, 1946 » 1946-08 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no. 6, 1948 » 1948-06 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no. 6, 1948 » 1948-06 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Six Willem & Arnoldina \(Vos de\) \(yadvashem.org\)](#)

[NRC Handelsblad » 22 feb 1992 - Art. 85 | Delpher](#)

[| Nationaal Archief](#)

[Eindhovensche dagblad » 31 mei 1952 - Art. 91 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.